

244 A patakőr

A Farkasréti temetőtől Nagytétényig • Budapest
árokleltára

Egy ember, aki úgy ismeri a budapesti patakokat, vizes-árkokat, mint a tenyerét. Aki kívülről tudja, hol van hid — akármilyen jelentéktelen palló is —, hol van át-eresz, surranó, bukó, hol nincs lebetonozva az árok, s hol burjánzik leginkább a gaz.

CSALÓS A VÍZ

Csanádi Lajos patakőrre eredetileg Buda-Dél felügyeletét bízták. Mert patakőr-zés szempontjából hat részre osztották fel a fővárost, három pestire, három budaira. „A budai sokkal, de sokkal nehezebb, hegyvidék, szövevényes, annyiféle ágaboga van, hogy elég kiigazodni rajta.” Sétál egész nap a patakőr, végigsétál a területén, az övé éppen tizenhat kilométer, a Farkasréti temetőtől Nagytétényig. Meg-

nézi, vannak-e nehéz kövek, a patakban, nincs-e eldugulva a vizesárok, „mert olyanok a népek, hogy panaszkodnak, de azért telidobálják szeméttel az árkokat, nem néznek, nem kimélnék”. Gyomlálgat, levágja a gázt, jelenti, ha valahol romlik a burkolat, írja a patkányokat, s permetezett is azelőtt, de most már — fejlődik a technika —, gép végzi ezt, motoroskocsi. „Igy telik a békeidő, mi így nevezzük. Háború — az árvíz, olyankor nekünk is ügyeletre kell mennünk a gátra”. Mert csalós a víz, csalósak olykor a szelíd patakok is. „Diosárokkal évekig semmi bajom sem volt, egyszercsak megbolondult, kiöntött...” Szóval, vigyázni kell.

KÜLÖNÖS STATISZTIKA

De ez csak Buda-Dél, ő pedig egy esztendővel ezelőtt collstokkal és acélszalaggal nekivágott Pestnek, s addig mért, számolt, rajzolt, amíg el nem készítette a főváros patak- és árokleltárát. 1963. augusztus 21-én kezdte („pontosan emlékszem a napra”), most szeptemberben fejezte be. Azért tartott ilyen sokáig, mert közben tél is volt, télen nehezebben megy a munka, hatvanegyeszten-dős az ember, nehezen készül a fagyos, jeges úttal.

— A Belvízrendezés egyik csoportvezetője, Odor István mérnök tanácsolta nekem az egészet...

Igy a patakőr, amikor hazament, s megebédelt, folytatta a munkát, negyvenlappos két füzetekbe írta, másolta az adatait. S addig dolgozott, amíg meg nem tudta, hogy 180 patak és árok van Budapesten, hogy a legnagyobb három Budán a Hosszúréti patak, az Ördögárok, az Aranyhegyi patak, Pesten a Szilas, a Rákos.

S hogy több mint ezer-kétszáz a műtárgy — így hívják őket, a szakemberek, az épített dolgokat, a hidakat, át-ereszeket, surranókat. „A legkisebb apróságokat is feljegyeztem, széleket, hosszakat, burkolások minőségét, nem volt könnyű, mert közben magánházak kerítésén is át kellett menni, kutyákkal hadakozni, ha éppen a ház kertjében folytatódott az árok.”

De most már megvan, készen van, s reméli, használható lesz. Visszamegy Buda-Délre, tovább örködni.

B. I.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: B. I.			
Cím: A patakőr. A Farkasréti temetőtől Nagytétényig. Budapest árokleltára			
Forrás: Bt. Hírlap			
(Hely)	1964. sept. 29.	(Köt. v. fiz.)	(Oldal)
	(Idő)		
Hely	Idő	Személy	Tárgy
	"1964"		627.4
Helyszám			

OSZTALYOZÁS